

i forordet. Hvad er det, EU skal? Hen imod en stadig snævrere Union. Det var det, Fremskridtspartiet i særdeleshed brugte som begrundelse for at sige nej til at ændre EF til EU i 1992. Det var også med denne undskyldning om den snævre Union, at man indførte, at vi skulle have social- og arbejdsmarkedspolitik ind som værende en af hovedårsagerne til Unionen.

Vi så faren for, at det blev ren socialpolitik, man førte i Unionen. Det var det, vi brugte som begrundelse for at sige til den danske befolkning: Stem imod. Nu er jeres chance der. Men vi blev snigløbet. Efter at den danske befolkning havde stemt nej, hvad skete der så? Så var der syv partier, der kravlede sammen, og så sagde de: Vi gør et lille kunstgreb. Vi tager nogle forbehold. Nogle forbehold, venner! Hvad var det for nogle forbehold? Jo, man konstaterede, at Danmark ikke var medlem af Vestunionen. Jeg håber ikke, der var en eneste dansk politiker, der var i tvivl om, at Danmark ikke var medlem af Vestunionen.

Men hvad skal man så ud over det? Jo, hvis Vestunionen gerne ville være den forsvarsmæssige dimension i EU, ja, så ville Danmark have lov til at forblive uden for medlemskabet af Vestunionen. Goddag, mand – økseskaft! Jamen det er jo det, der står. Der står blot, hvad vi var. Der står blot, at nu må alle de andre lande diskutere det frit og frejdigt på denne her regeringskonference, uden at vi får mulighed for at sige: Nej, vel vil vi ej have en forsvarsmæssig dimension. Så jeg kan godt forstå, at SF før gjorde vrøvl over, at de andre lande ikke klappede i hænderne over vores forbehold. For vi sagde jo nemlig ikke: Nej, vi vil ikke have en forsvarsmæssig dimension i Den Europæiske Union, for derved får vi De Europæiske Forenede Stater. Det var det, den danske befolkning sagde nej til i 1992, men man snigløb den danske befolkning og brugte masser af store flommeord, man brugte en masse trusler for at få et knebent ja i 1993.

Var det da Den Økonomiske og Monetære Union? Jamen hvad står der i det lille forbehold, vi har om Den Økonomiske og Monetære Union? Vel vidende, at vi først skulle til at træffe beslutning, om vi ville være medlem af den tredje fase, altså om enhedsvalutaen, når den tid kom, så står der: Danmark vil allerede nu gerne have lov til at sige fra.

Jamen det er der overhovedet ingen grund til. At SF kunne få de andre seks partier med på den, er dog ret utroligt. For det skal rent faktisk

først diskuteres, når alle de her fine ord som konvergenskrav og lignende er blevet opfyldt, og der er mindst syv lande, der kan deltage – i 1999 kan det være ned til fem lande.

Der var ingen krav om, at Danmark skulle deltage, men vi sagde bare på forhånd: Vi er ikke særlig meget for det, for ellers kan vi ikke få det her ja igennem til Maastricht-Traktaten. Med andre ord: Vi har ikke sagt stop for den enhedsvaluta, som den danske befolkning rent faktisk sagde nej til. Vi sagde bare: Vi holder os uden for indtil videre. Det var at stikke folk blå i øjnene.

Så kom man med nogle mærkelige krav: Vi vil ikke være med til et politisamarbejde – det hedder en masse fint, men det er reelt det, der står. Men vi vil godt være med til et mellemstatsligt samarbejde for politikorpserne, og det er nu sund fornuft; det kan alle og enhver se. Men vi vil ikke være med til et samarbejde, der laver et rent EU-politikorps. Jamen er det ikke fantastisk! Der står faktisk ingen steder, at vi skulle have et politikorps, der hedder et EU-politikorps, eller hvad man nu ellers kunne finde på at kalde det; det står der overhovedet ikke. Men Danmark har det forbehold, at det vil vi ikke være med til. Det er der såmænd heller ingen andre der vil. Så det er jo vældig godt at stå og råbe højt om det fine forbehold.

Så til det fjerde forbehold – det er næsten det allermorsomste. Der har Danmark fået et forbehold ind om, at EU-borgerskab ikke må gå længere, end at det ikke kan genere et nationalt statsborgerskab. Men det stod der heller ikke at det kunne komme til. Rent faktisk er der mange lande, der synes, at det ville være forfærdeligt, hvis det går så langt. Så der har ikke været tale om, at det skulle erstatte et statsborgerskab.

Jeg vil hermed påstå, at intet af de fire forbehold er det papir værd, som det reelt er skrevet på. Rent faktisk vil jeg vove den påstand – det har Fremskridtspartiet gjort før, og vi gentager det – at vi har ødelagt mulighederne for ved denne regeringskonference at sætte hårdt ind og sige: Danmark vil forhindre, at EU får en forsvarsdimension. Danmark vil forhindre den tredje fase i ØMU'en med en enhedsvaluta.

Hvis man endelig skulle gøre noget, så kunne man da i hvert fald lade den dér ecu med sine små eculetter blive til en parallelvaluta – det havde måske været fornuftigt, det ville Norge også have kunnet acceptere – således at man havde sin nationalvaluta, og når man var ude at rejse, så havde man en parallelvaluta, man kun-